

gender, var Grunden til, at der ikke blev gennemført særlige Støtteforanstaltninger for Byggeriet.

Den stadig øgede Boligmangel og Bestræbelserne for at bekæmpe Arbejdsløsheden har imidlertid nu, da der kan haabes paa en efterhaanden tiltagende Bedring i Materialesituationen, paa ny gjort Spørgsmaalet aktuelt, og i Overensstemmelse med *Regeringens Beskæftigelsesudvalg* har man derfor udarbejdet nærværende Lovforslag om ekstraordinære Byggelaan fra Staten til Hjælp for byggende, der uden egen Skyld rammes af Materiale vanskeligheder under vedkommende Ejendoms Opførelse.«

Efter hvad *Indenrigsministeren* oplyste i sin Fremsættelsestale, var Lovforslaget i det store og hele baseret paa den ovennævnte Indstilling fra Indenrigsministeriets Byggeudvalg. Dog havde man foretaget visse Ændringer. Efter Udvalgets Indstilling skulde Statsstøtten saaledes være begrænset til kun at omfatte *Kommuner* og de af det offentlige anerkendte *Boligforeninger og Boligselskaber*. I Lovforslaget havde man ment ogsaa at maatte medtage de *private Bygherrer*, der bygger med Statslaan i Henhold til Bestemmelserne i midlertidig Lov Nr. 179 af 9. April 1941 om Støtte til Byggeri med senere Tillægslove.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i *Folketinget* kritiserede *Fr. Dalgaard* (S.) Bestemmelsen om, at de i Loven omhandlede Laan skulde kunne ydes til private Bygherrer. Han fandt det tillige uheldigt, at Laanene kun skulde kunne ydes til Byggefretagender, som var paabegyndt efter 1. December 1945, samt at man i Lovforslaget havde udeladt nogle i Byggeudvalgets Indstilling foreslaaede Bestemmelser, hvorefter Ydelsen af Laan skulde gøres afhængig af, at Anvendelsen af visse Materialer blev underkastet offentlig Kontrol. Endelig var han noget betænkelig ved Kravet om, at Kommunerne skulde bære Halvdelen af det eventuelle Tab, ligesom han fandt, at 4 pCt. var for høj en Rente af Laanene. *Jensen-Broby* (V.) kunde tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form. Det samme gjaldt i Hovedsagen *Kristen Amby* (K. F.), der dog mente, at det var en temmelig vidtgaende Bemyndigelse, som blev givet Indenrigsministeren i § 7. Desuden henledte han Opmærksomheden paa de store Forpligtelser, som Byggelovgivningen paafører de Kommuner, der ligger uden om Hovedstaden og andre større Byer. *Leth Mouritzen* (D. K.) kunde godkende, at der aabnedes Mulighed for Ydelse af Laan til private Bygherrer, idet han regnede med, at Kommunernes Deltagelse i Risikoen vilde hindre Misbrug. Derimod burde Byggeudvalgets Forslag om Kontrol med Materialeanvendelsen og om Adgang for det offentlige til at disponere over overflødige Materialer ved et standset Byggefretagende, hvortil Laan ønskedes, efter